

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Donajó Péter ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Bíró Ágnes Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. november 13-án kelt 6.G.45.028/2013/12. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a perköltségre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatja, és az alperes részére fizetendő ügyvédi munkadíj összegét 21.272,- (Huszonegyezer-kétszázhetvenkettő) Ft-ról 63.500,- (Hatvanháromezer-ötszáz) Ft-ra felemeli, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000,- (Ötezer) forint + áfa másodfokú ügyvédi munkadíját.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az alperes egyedi megrendelése alapján harmadik személy részére vállalt fuvarozási feladatok során sérült raklapok ellenértékéért 340.360,- Ft és ennek az általa kiállított számlákban foglalt összegei utáni törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Fővárosi Törvényszék a 2014. november 13-án kelt 6.G.45.028/2013/12. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 21.272,- Ft perköltséget.

Határozata indokolása szerint a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 75. § (2) bekezdése, valamint az ügyvédi munkadíjról szóló 321/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján köteles a 21.272,- Ft ügyvédi munkadíjat mint perköltséget az alperes részére megfizetni. Megállapította, hogy az alperes az ügyvédi irodával kötött megállapodás alapján jogosult az IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíjra, amelyet az elsőfokú bíróság mérsékelte, megítélése szerint a mérlegeléssel megállapított bruttó perköltség fedezi az alperes indokoltan felmerült költségeit.

Az elsőfokú ítélet ellen kizárólag a perköltségről rendelkező résszel szemben terjesztett elő fellebbezést az alperes, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és az alperes részére járó perköltség 130.000,- Ft + áfa összegre történő felemelését, és a felperes másodfokú eljárás során felmerült perköltségben történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az ügyvédi irodával megbízási szerződést kötött, amely mind a peres, mind a peren kívüli ügyszakban - eljárásban - tételes díjmegállapítást tartalmazott. A fizetési meghagyás

kibocsátását megelőzően az alperes jogi képviselője négy levelet írt a felperesnek, amelyekben részletesen kifejtette a követeléssel szembeni álláspontját. A követelés tekintetében 24 különböző fuvar iratanyagát kellett feldolgozni, ezért indokolt a nemperes eljárás során az ügyvédnek a megbízási szerződésben foglalt 50.000,- Ft + áfa összegű munkadíj megfizetése. A peres eljárásban a felperes a keresete mellékleteit először rendszerezetlenül nyújtotta be, így annak feldolgozásához a 24 fuvar iratanyagait az alperesnek kellett összepárosítani. Az eljárás során két részletes érdemi beadványt terjesztett elő, és egy tárgyaláson vett részt, ezért álláspontja szerint a megbízási szerződésben foglalt peres eljárásra vonatkozó tételes munkadíj figyelembevételével 80.000,- Ft + áfa összegű munkadíjat köteles a felperes a részére megfizetni. Kiemelte, hogy mindösszesen 12-13 munkórát vett igénybe a perre történő felkészülés.

Méltatlannak tartotta, hogy a pernyertes alperesnek a megalapozatlan keresettel szembeni védekezéssel összefüggésben felmerült költségek jelentős részét pernyertessége ellenére magának kell viselnie. A részére megállapított perköltség az IM rendelet 3. § (2) bekezdésében foglalt minimálisan megállapítható összegnél is alacsonyabb. A pernyertesség esetén ilyen alacsony összegben megállapítható perköltség üzenete az, hogy következmények nélkül, alaptalanul lehet perlekedni.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és az alperes másodfokú eljárással felmerült perköltségben való marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság alapos mérlegelés, a peres felek perbeli cselekményei, a kifejtett tevékenységek súlya és mértéke alapján állapította meg az alperes részére fizetendő perköltséget. Az alperes jogi képviselője által készített beadványok, a négy per előtti levélváltás összesen hat oldalt tett ki, és az alperes jogi képviselője a perben tartott tárgyalásokon egyszer jelent meg, amely tárgyalás megközelítőleg tíz percig tartott. Vitatta, hogy a perbeli 24 fuvar iratanyagait az alperesnek kellett összepárosítania.

A Fővárosi Ítéletőrtábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontjára tekintettel a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintettel bírálta felül, ezért kizárólag a perköltség, az ügyvédi munkadíj összegére vonatkozó rendelkezést vizsgálta.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

A Pp. 75. § (1) bekezdése értelmében perköltség mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel. A (2) bekezdés szerint ehhez hozzá kell számítani a feleket képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pereszes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint a fél által képviselője

részére költségterítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére. A (2) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy az alperes és jogi képviselője között az ügyvédi munkadíj tekintetében megbízási szerződés megkötésére került sor, amelyet az alperes az elsőfokú eljárás során a peres ügy irataihoz becsatolt. Nem vitatottan a pertárgy értéke 340.000,- Ft és járulékai. Az alperesi jogi képviselő a peres eljárás során tartott három tárgyalásból csupán egy tárgyaláson vett részt, és két alkalommal nyújtott be - az érdemi ellenkérelmét és észrevételét tartalmazó - beadványokat. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy annak a tárgyalásnak az időtartama, amelyen az alperesi jogi képviselő részt vett, tizenöt perc volt.

Erre és a jogi képviselő által kifejtett munkára tekintettel megalapozottan mérsékelte az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíjat, ugyanakkor az általa így megállapított munkadíj - részletes indokolás hiányában is - a megbízási szerződésben foglalt tételes összegek által számítható díjtól lényegesen alacsonyabb.

Az ítéletábra figyelembe vette, hogy az alperesi jogi képviselő a peres eljárást megelőzően is fejtett ki tevékenységet. Maga a felperes is elismerte, hogy négy levélváltásra került sor, megjegyezve, hogy az nem volt hosszabb hat oldalnyi iratanyagnál. Az alperes jogi képviselője a megbízási szerződésben foglaltak szerint a pert megelőző nemperes eljárásban kifejtett tevékenysége alapján is díjra jogosult. A per irataiból megállapítható az alperesi jogi képviselői munka-és időráfordítása. Annak mértéke és a pertárgy értéke alapján a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj mérsékelése indokolt, ugyanakkor nem abban a mértékben, ahogy azt az elsőfokú bíróság alkalmazta. Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az IM rendelet 3. § (1) és (2) bekezdésében foglalt - az ügyvédi ellátásra vonatkozó díjmegállapodás hiányában - minimálisan alkalmazható munkadíjat állapította meg. Az alperesi jogi képviselő igazolhatóan a megbízási szerződésben foglaltak szerint mind a nemperes eljárásban, mind pedig a peres eljárásban tényleges tevékenységet végzett amely alapján a pertárgy értékének figyelembevételével az ítéletábra az 50.000,- Ft + áfa ügyvédi munkadíjat tartotta azzal arányban állónak.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése részben megváltoztatta, és az alperes jogi képviselettel felmerülő ügyvédi munkadíját a rendelkező részben írt mértékű összegre felemelte.

Az alperes fellebbezése részben vezetett eredményre, ezért az ítéletábra a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes javára a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj megfizetésére, amely mértékének megállapítása során figyelembe vette, hogy a részben eredményesen fellebbező alperes 15.000,- Ft másodfokú eljárási illetéket rótt le.

Budapest, 2015. év október hó 6. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Ócsai Beatrix s.k.
előadó bíró

. Buglyó Gabriella s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő